

Gegrepen door de klok

750ste lid voor Utrechts Klokkenluiders Gilde

AVD-UN
15-07-2015

UTRECHT | Ze zijn gegrepen door het geluid van de klokken, de leden van het Utrechts Klokkenluiders Gilde. Steeds meer mensen beseffen de historische waarde van de klok. Zondag wordt het 750ste lid met een luiding op de Dom binnengehaald.

BERNIE VAN UNEN

Tommie Hendriks benadrukt het een paar keer: het Utrechts Klokkenluiders Gilde voelt als een warme deken uit een hechte familie. Hij wijst daarbij naar de Bertkenklok uit de Buurtkerk. Die klok is ontworpen door leden, getekend door een lid en voorzien van een gedicht van een lid.

„We hebben toen een prijsvraag uitgeschreven voor de naam,” weet Hendriks, al voor de oprichting van het gilde in 1979 al actief als luiders. „Ook hebben we met z'n allen de letters van het gedicht voor de klok gemaakt. Dat maakt van ons een hechte familie.”

Hoogleraren

Het is wel een bijzondere familie, zegt Hendriks. „We hebben diverse mensen. Van autisten tot hoogleraren. We zijn ooit begonnen als een stelletje vrijwilligers, maar in de laatste jaren worden meer mensen uit de wat hogere sociale milieus lid. Rond 1970 waren klokkenluiders



▲ Tommie Hendriks en Joost van Berkel bij de klokken van de Dom. FOTO KOEN LAUREIJ

een paar jonge jongens van 12, 13, 14 en 15 jaar, volgens mij padvindders. Later kwamen er wat oudere mensen bij. In 1977, dus twee jaar voor de oprichting, luidde ik voor het eerst een klok. Dat doen we nu met een groep van 80 luiders.”

Zelf werd Hendriks (72) gegrepen door een interview met Evert Oldenhof. Die luidde de klokken toen de Canadezen in 1945 de stad be-

vrijdden. „Dat was zo ontroerend hoe hij over dat moment vertelde. Zijn mooiste luiding. Klokken moeten ook met de hand worden geluid. Als je het mechanisch doet, krijg je een veel minder mooi geluid. Ik vind het fascinerend. Ik vind de klokken de parels op de kroon van de christelijke beschaving.”

Joost van Berkel is het 750ste lid van het Utrechts Klokkenluiders

Gilde, een naam met een knipoog naar het verleden. Hij werd lid na een excursie langs de klokken van de Dom. Voor de 55-jarige Utrechter is de toren bijzonder. „Ik word vrolijk als ik de Dom zie. Die heeft een speciaal plekje bij me. Het is een bijzondere vereniging die goed werk doet. Nee, ik heb nog geen ambities om luiders te worden. Misschien later.”